

уничтожихъ мрачната тъма, тъй подчинението и почитанието на многостепенното къмъ малко челоуѣцы произведохъ чистата онѣзи истинна на мѣдростта, която са длѣженствува на дълбокото имъ учение и на свѣтоносните имъ познанія. Тѣ знамѣрихъ законодателството и исходящия отъ законите свѣтлый редъ и науките и истинните почитанія въ живота. Като наложиха вѣрата, наградихъ вѣрующите съ цивилизацията. Не сѣ были слѣдователно тѣхните добродѣтели изамама? Вѣрвай мене, сѣко благодѣтелно божество, като гледа отъ върха небесата свѣта, радва са и одобрява сѣко мѣдро дѣло което клони къмъ една цѣль, челоуѣческото благополучие; но ты си нетѣрпеливъ, виждамъ, искашъ да приспособишъ тѣзи всеобщы догмы на твоите обстоятелства. Бързамъ да та удовлетворишъ. Жертвенниците на първото божество на религията ни трѣба безпрестанно да са служатъ отъ сѣщества ничтожны и бездушны, отъ сѣщества, които служатъ като куклите и раклите за окачене или падане на свещенните одежды. Припомни си двѣ изречения на Сикста питагорейца които той извлече отъ египетските догмы. „Не говори на простолюдието за божество“ и другото „достойниятъ за бога е богъ между челоуѣците“. И тъй понеже чрезъ остроумието достигнахъ до таквази сила египетските свещеницы, сила която обаче днесъ е доста ослабила, чрезъ остроумието пакъ трѣба да си я върнешъ. Познахъ та, Апкиде, за ученикъ достоянъ за моето учение, за служителъ способенъ за извършването на високата ни цѣль; духовната ти дѣятелность, остроумието ти и чистотата на вѣрата ти, набожното ти благочестие, сичко туй доказва че си създаденъ за великото поприще, което не може да измени освѣнъ онзи който е даренъ съ таквази пламенность и чрезъ таквази гениалны дарования. Заради туй принесохъ послуга на свещенните ти желанія като та приканихъ да са посветишъ на настоящето ти звание, но ты ма мършишъ че не съмъ ти открилъ лъжата и шарлатанствата на другарите на новия ти животъ. Апкиде! тъй самъ си бяхъ развалилъ цѣльта си, твоята благородна натура бы са потгнуса и Изида бы са лишила отъ свещеника си.

Изъ дълбочината на сърцето си постенѣхъ младыйтъ момъкъ, но Египтянинътъ безъ да дава внимание на туй прекъсване на думите си послѣдува пакъ приказката си. Поставихъ та въ онзи храмъ безъ да ти извѣстишъ и защо. Азъ искахъ ты самъ си да са научишъ и да видишъ съ очите си чрезъ каквы залъгалки са води простолюдието, чрезъ каквы машини слита на челоуѣческия родъ благодатната роса. Ето искуса на който сѣ са подлагали отъ незапомненны времена учениците на нашето духовенство. Нека оставимъ да са